

Ur magister Mathias av Linköping (den heliga Birgittas biktfar),

Vägen till Jerusalem

Människans natur förändras mycket av den näring som hon brukar inta. Om vi med troende hjärta äter den näring som är Kristus, förvandlas vi till honom. Hör vad han säger: *Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom*. Detta gäller inte ätandet med munnen. Bara om människan först äter med troende och rent hjärta, gagnar det henne att också med munnen beröra denna Kristi dyrbara näring.

Om du alltså vill äta Kristus värdigt, så måste du tro på *de heligas gemenskap*, det vill säga, i de heligas gemenskap äga tron att Kristi kropp i sanning finns under brödets gestalt och Kristi blod under vinets, så som han själv sade: *Detta är min kropp*, det vill säga: ingen annan kropp än den som *blir offrad för er*.

Prästerna är folkets mun mot Gud: dagligen mottar de från Gud Herrens lekamen och blod som en föda, och de räcker den till folket, på samma sätt som munnen förmedlar födan åt de andra lemmarna, då ju folket inte dagligen kan ta emot Kristi kropp och blod.

Vi skall be Gud om eukaristins bröd. Utan det kan vi inte alls leva. Dagligen behöver vi styrkas med det brödet, vi som ligger i strid med djävulen. Han är jätten, vi är som möss mot honom. Som det står skrivet hos Job: *Det finns ingen makt på jorden som kan jämföras med honom*. Hur skulle vi kunna hålla stånd mot honom utan kraften från den som besekrat honom, Jesus Kristus, han som ensam är starkare? I hans kropp och hans blod får vi del av hans kraft, han som själv har sagt: *Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom*. För vem är så stark att han kan motstå någon, i vilken Kristus finns?

Men nu säger du: "Hur skall jag stå emot, jag som äter den maten bara en gång om året, fastän den skulle vara daglig?" Tvivla inte, broder. Det är bara munnen som tar emot maten, och ändå får alla lemmar styrka och kraft från det som munnen tar emot. Genom att kroppen är sammanfogad som den skall, hänger alla lemmar ihop med munnen. Så är det också med dig, broder: fastän du inte kroppsligen tar emot denna föda varje dag, skall du ändå veta att du alltid får kraft från den, om du är lem i Kyrkan och genom tron och kärleken till honom hänger fast vid henne.

Denna föda mottas dagligen av prästen i kyrkan. Han tar emot den, du får kraft. Han tar emot denna föda kroppsligen, du mottar denna föda andligen.

Vägen till Jerusalem, Katolska bokförlaget, Uppsala, 1986, sid. 61, 108-109.